

царе до 1393. Подъ Трапезица стърчатъ остатъците на църквата Св. Димитъръ, въ която сѫ се коронявали старите български царе, а край рѣката, въ днешната „доляна махала,” е църквата Св. 40 мѫженици, съградена въ 1230 год. отъ Ив. Асънъ II въ паметъ на побѣдата му надъ гърците при с. Клокотница¹⁾). Въ тази църква, която е била обѣрната отъ турците въ джамия, има любопитни стариини. Покривътъ е подпрѣнъ отъ 6 стълба, на които има издѣлбани надписи. На втория отъ дѣсната страна има написано по грѣцки нещо за българския князъ отъ IX вѣкъ Мортагъ-ханъ (Мортагонъ, Омортагъ); на другия пъкъ стълбъ се чете надпись на старо-български за битката на Ив. Асънъ II при Клокотница и за съграждането на църквата.

До XII вѣкъ първо място въ коритото на р. Янтра е заемалъ градътъ Никюпъ²⁾). Отъ тогава, обаче, до падането на Търновското българско царство въ 1313 год., прѣзъ врѣме на турското робство, та и сега Търново заема първо място. Въ него за пръвъ пътъ, въ 1879 година, се събра учрѣдителното Народно Събрание, което нареди основния законъ — Конституцията, по която се управлява нашето княжество. Тукъ се избра първиятъ български князъ Александъръ Батембергъ; оттукъ се провѣзгласи съединението на сѣверна и южна България и тукъ се избра сега царствуващиятъ князъ.

И днесъ Търново не е загубило отъ значението си като градъ съ минало, настояще и бѫдеще. Построениетъ надъ рѣката Янтра нѣколко моста, прокопаниятъ подъ цѣлия градъ тунелъ, прокараното шосе прѣзъ Св. Гора, обрасла юго-источния склонъ надъ Янтра, хубавитъ училищни и казармени постройки,—правятъ отъ този градъ единъ истински уникумъ, както се изразява Иречекъ. Сега той е свързанъ чрѣзъ желѣзница почти съ всички голѣми градове по сѣверна-България. Когато мине прѣзбалканската линия, тогава значението на Търново и като важенъ търговски центръ ще порасте още по-вече.

¹⁾ Това село се намирало въ Хасковско. Днесъ на негово място е с. Семидже

²⁾ Днешното с. Никюпъ, 3 часа на сѣв.-зап. отъ Търново. И до днесъ тамъ стърчатъ още паметници, които говорятъ за миналата му слава.